

азъ излизамъ отъ при тебе, и ще ся помози Господу така: штоо песи-тѣ мухы да ся дигнѣтъ утрѣ отъ Фараона, отъ слугы-тѣ му, и отъ людіе-тѣ му: но да не слѣдува Фараонъ ³⁴да ны лъже, и да не пуца людіе-тѣ за да пожертвувать Господу.

30 Тогазы излъзе Моисей отъ Фараона, ³¹и помоли ся Господу. И стори Господь по Моисеево-то слово: и дигнѣ песи-тѣ мухы отъ Фараона, отъ слугы-тѣ му, и отъ людіе-тѣ му; ³²не останѣ ни една. Но Фараонъ и тойзи пѣтъ ³³ожесточи сѣрдце-то си, и не пуся народъ-тѣ.

ГЛАВА 9.

1. И рече Господь Моисею: ²Иди при Фараона, и кажи му: Така говори Господь Богъ Еврейскій: Пусни людіе-тѣ ми, за да ми послужатъ. Защото, ³ако не рачишь да ги пуснешь, и ако ги държишь още, ⁴Ето, ⁵рѣчка-та Господня ще бѣде на скотове-тѣ ти, които сѣж по поле-то, на коніе-тѣ, на ослы-тѣ, на камилы-тѣ, на говеда-та, и на овцы-тѣ: морь твърдѣ тежѣкъ. И ⁶ще направи Господь различіе между Израилевы-тѣ скотове и Египетскы-тѣ скотове: отъ всички-тѣ скотове на Израилевы-тѣ сынове, не ще да умре нито единъ. И опрѣдѣли Господь врѣме и рече: Утрѣ ще стори Господь това нѣщо на земѣх-тѣх. И направи Господь това нѣщо на утрешній-тѣ день, и ⁷измрѣхъ всички-тѣ Египетскы скотове: а отъ скотове-тѣ на Израилевы-тѣ сынове не умрѣ нито единъ. И проводи Фараонъ ⁸да видѣтъ, и ето, отъ Израилевы-тѣ скотове не умрѣлъ нито единъ: и ⁹ожесточи ся сѣрдце-то Фараоново, и не пуся людіе-тѣ.

8 Тогазы рече Господь Моисею и Аарону: Напльиѣте пещы-тѣ си съ пепель отъ пещь, и нека го распрене Моисей ⁹къмъ небе-то прѣдъ Фараона, и ще стане прахъ по всякъх-тѣх Египетскѣх земѣх: и ще стане на чловѣцы-тѣ и на скотове-тѣ ¹⁰всѣспаленіе, което произвожда струпи по всякъх-тѣх Египетскѣх земѣх. И зѣхъ пепель-тѣ отъ пещь-тѣх, и застанѣхъ прѣдъ Фараона: и распрене го къмъ небе-то Моисей, и станѣ ¹¹всѣспаленіе което произвождаше струпи на чловѣцы-тѣ, и на скотове-тѣ. И ¹²не могохъ магесници-тѣ да стоятъ прѣдъ Моисея, поради всѣспаленіе-то: защото всѣспаленіе-то бѣше върхъ магесници-тѣ, и върхъ всички-тѣ Египтяны. Но Господь

ожесточи сѣрдце-то на Фараона, и не ги послуша, ¹както говори Господь Моисею.

13 И рече Господь Моисею: ¹⁴Стани утрѣ рано, та застави прѣдъ Фараона, и кажи му: Така говори Господь Богъ Еврейскій: Пусни людіе-тѣ ми, за да ми по-
14 служатъ. Защото тойзи пѣтъ азъ проваждамъ всички-тѣ си язы на сѣрдце-то ти, и на слугы-тѣ ти, и на людіе-тѣ твои, ¹⁵за да познаешь че нѣма никой подобенъ менѣ въ всякъх-тѣх земѣх. Понеже сега ¹⁶ще прострѣхъ рѣкѣх-тѣх си, и ще поразѣхъ тебе и твои-тѣ людіе съ морь, и ще ся истрѣбишь отъ земѣх-тѣх. И ¹⁷за това наистинѣ ты повдигнѣхъ, да покажѣ съ тебе силѣх-тѣх си, и да ся възвѣсти име-то ми по всякъх-тѣх земѣх. Още ли противостоишь на людіе-тѣ ми, за да ги не пуснешь? Ето, утрѣ около този часъ ще одѣждѣхъ градъ много тежѣкъ, какъвто не е ставалъ никогда въ Египеть отъ какъ-
19 то ся е основалъ до днесъ. И сега проводи да съберешь скотове-тѣ си, и всичко що имашь въ полета-та: ²⁰защото всякой чловѣкъ и животное, което ся намери въ полета-та, и не ся доведе въ къщи, градъ-тѣ ще падне на тѣхъ, и ще умрѣтъ. Който отъ слугы-тѣх Фараоновы ся убоа отъ слово-то Господне, прибра бърже въ къщи рабы-тѣх си и скотове-тѣх си. А който не даде вниманіе въ слово-то Господне, остави рабы-тѣх си и скотове-тѣх си по полета-та.

22 И рече Господь Моисею: Простри рѣкѣх-тѣх си къмъ небе-то, и ²³ще бѣде градъ по всякъх-тѣх Египетскѣх земѣх, върхъ чловѣцы-тѣх, и върхъ скотове-тѣх, и върхъ всякъх полскѣх трѣвѣх въ Египетскѣх-тѣх земѣх. И прострѣ Моисей жезлъ-тѣх си къмъ небе-то, и Господь проводи грѣмъ и градъ, и течеше огнь по земѣх-тѣх: и Господь одѣжди градъ по Египетскѣх-тѣх земѣх. Така бѣше градъ, и огнь размѣсенъ съ градъ-тѣх, ²⁴градъ толко тежѣкъ, штоо не е бывалъ никогда по всякъх-тѣх Египетскѣх земѣх, отъ какъ е станѣлъ тамъ народъ. И порази градъ-тѣх, въ всякъх-тѣх Египетскѣх земѣх, всичко що имаше по полета-та, отъ чловѣкъ до скотъ: и ²⁵всякъх-тѣх полскѣх трѣвѣх порази градъ-тѣх, и всички-тѣх полскы дървя испочуни. ²⁶Само въ земѣх-тѣх Гесенъ, дѣто бѣхъ Израилевы-тѣх сынове, не станѣ градъ.

27 Тогазы Фараонъ проводи, та повыка Моисея и Аарона, и рече имъ: Тойзи пѣтъ ²⁸сѣврѣшихъ: ²⁹Господь е праведенъ:

и Ст. 15.

з Ст. 12.

ю Ст. 15. Гл. 4; 21.

а Гл. 8; 1.

б Гл. 8; 2.

в Гл. 7; 4.

г Гл. 8; 22.

д Псал. 78; 50.

е Гл. 7; 14. 8; 32.

ж Откр. 16; 2.

з Втор. 28; 27.

и Гл. 8; 18, 19. 2 Тим. 3; 9.

к Гл. 4; 21.

л Гл. 8; 20.

м Гл. 8; 10.

н Гл. 3; 20.

и Виж. Гл. 14; 17. Прит. 16;

4. Рим. 9; 17. 1 Петр. 2; 9.

о Откр. 16; 21.

п Ис. Нав. 10; 11. Псал. 18;

13. 78; 47. 105; 32. 148; 8.

Иса. 30; 30. Ис. 38; 22.

Откр. 8; 7.

р Псал. 105; 33.

с Гл. 8; 22. 9; 4. 6. 10; 23.

11; 7. 12; 13. Иса. 32; 18,

19.

т Гл. 10; 16.

у 2 Лѣт. 12; 6. Псал. 129; 4.

145; 17. Псал. 1; 18. Дан.

9; 14.